

Welpenkamp november 1990

Welpenkampen lijken wel de gewoonte te hebben de meest wazige figuren van deze aardbol aan te trekken, iets wat zeker niet altijd even plezant is. Onze horde, die rijk is aan tradities, heeft zo b.v. al te maken gehad met schilderijendieven, ontvoerders, Kamerikers, welpen, oude Egyptenaren, ontsnapte tovenaars en ga zo maar door.

Ook deze keer liet het noodlot het kamp niet met rust; enkele uren na aanvang van het kamp begon de ellende met een vreselijk geheimzinnige brief.

Deze brief was, zo bleek, afkomstig van de Binnenlandse Veiligheids Dienst (ook wel BVD genoemd, dit is de afkorting B van Binnenlands, V van Veiligheids en D van Dienst).

Daarin werd ons gevraagd in contact te treden met een geheim agent op het Woerdense Centraal Station.

Aangezien niemand nog een goede daad gedaan had, wat traditie is bij onze horde (geen goede daad doen), besloten we dit maar te doen.

Ik ben trouwens vergeten te vermelden dat we de eerste uren van dit befaamde weekend hebben doorgebracht met Levend Risk. Daarbij was het enige probleem dat we geen Bondsspaarbankgeld hadden, en geld speelt dan wel geen rol, maar bij Levend Risk wel. Gelukkig hadden we plastic Jaapmapjes die de rol van geld op zich konden nemen. Afijn, om op het verhaal terug te komen, op Woerden CS ontmoetten we dus een zeer onopvallend persoon, met een gat in zijn krant, een zonnebril, een deukhoed en overjas.

Oplettende lezertjes zullen begrijpen dat we zeer veel moeite hadden om deze figuur te vinden.

De geheim agent (want dat was hij) vertelde ons, na de basis te hebben opgeroepen via een zender in zijn schoen, dat er al enige tijd een agent van de BVD werd vermist (voor

afkorting: zie noot 2 op blz 11).

De vermiste was het laatst gesignaleerd in de buurt van de Boerderij. Vandaar dat wij aangeschreven waren, want wij konden de BVD van dienst zijn bij het zoeken naar sporen. Hoewel er aan deze hulp niets te verdienen viel (want we zien alles commercieel), besloten we toch de BVD te helpen en dus doorzochten wij het gebied rond de Boerderij en wat schetste onze verbazing toen wij een spoor vonden.

Dit spoor was een fototoestel met een rolletje erin, hetgeen wel vaker het geval is bij fototoestellen (dat er een rolletje inzit). Nu is een fototoestel op zich niet zo'n spoor waar je wat aan hebt, maar rolletjes hebben de eigenschap dat ze ontwikkeld kunnen worden. En we 'ontdekten' dat Ritsaert de eigenschap heeft rolletjes te kunnen ontwikkelen. Dus was de volgende logische stap Ritsaert op te bellen en hem te vragen of hij ons van dienst wilde zijn. Oplettende lezertjes zullen begrijpen dat Ritsaert dat ontzettend graag wilde, want hij heeft bij de Zaterdagochtendhorde gezeten en kan dus ontzettend veel van ons leren.

Maar eerst gingen we nog eten. Het eten werd verzorgd door Cateringsbedrijf Hackert BV en wij zijn deze BV daarvoor zeer erkentelijk. Ook Ad zijn we zeer erkentelijk voor de borden, Ad, bedankt. Je kunt wel weer zien wie de meeste ervaring heeft (dit is een steek onder water).

Ter zake. Na de eenvoudige doch voedzame maaltijd vatten wij een van onze vele goede plannen op, n.l. om een avondspel te doen. Na dit plan zeer succesvol ten uitvoer te hebben gebracht, keerden wij terug naar de Scoutingstulp voor de hoofdfilm van de avond. Wellicht was het verstandiger geweest om de welpen naar de film voor de

leiding te laten kijken, maar ja. Ondertussen arriveerde Ritsaert met zijn apparatuur op

de Boerderij. Meteen na de film gingen we dan ook over tot het ontwikkelen van de foto's (hoezo vloeiend lopend programma; ach ja, had iedereen maar zoveel ervaring) (steek onder water).

Deze foto's waren erg geheimzinnig en vaag; er waren 2 mannen (of een man en een vrouw?) op te zien die ook erg onopvallend gekleed waren (dus met deukhoed, zonnebril, overjas en handschoenen).

Aan de hand van de foto's konden we wellicht zien waar deze lieden heengelopen waren, maar we besloten dit tot de volgende dag uit te stellen, het was kinderbedtijd (nou ja, ietsjes later).

Welpen en leiding verstaan onder gaan slapen echter verschillende dingen.

Leiding verstaat onder gaan slapen, gaan slapen. Welpen echter verstaan er een polonaise onder (Tibor, bedankt voor de enige carnavalsliedjes), die uitloopt op een kussengevecht.

Even tussen 2 haakjes: uit statistisch onderzoek is gebleken dat welpen liedjes waarin Willem Marietje van achter bij de schouders pakt, prefereren boven hiphopmuziek. De onderzoekers Aap en Olifant gaven n.l. een hiphopversie van 'Altijd is Kortjakje ziek' ten gehore op keukenmateriaal zoals borden (Ad, bedankt!), waarop de welpen vroegen of het misschien wat minder kon omdat ze de muziek (Polonaise Hollandaise) niet konden horen. Haakje sluiten.

Nadat de leiding haar gezag weer gevestigd had, werd het tijd voor de leiding-film 'Als je begrijpt wat ik bedoel' met in de hoofdrollen Olivier B. Bommel en Zweggie. Zwegbast. Na de film ging de leiding de elementen bedwingen in de hooiberg, want daar was de waterleiding gesprongen. Na de leiding (de waterleiding) gerepareerd te hebben ging de leiding (de leiding) evalueren en zo kwam er een einde aan een bewogen dag.

Op dit kamp werd wel zeer gebroken met de traditie om geen goede daad te doen. De leiding werd n.l. om 9.00 uur de volgende dag lieflijk gewekt door welpjes met boterhammen met suiker. Nu was het brood wel Jaapbrood uit 800 jaar voor Christus en was de suiker koffiemelkpoeder, maar ja, het gaat om het gebaar.

Diep ontroerd stond een deel van de leiding op (Aap en Olifant) om koffie te halen voor de rest. De koffie was al gezet door Baloe, die al langer op was, hetgeen als het effe kan niet haar gewoonte is.

Alweer een traditie geboren. Meestal zet n.l. Olifant koffie. Na de overige leiding te hebben aangespoord tot opstaan met koffie, die soms misschien wat te zout geworden was door het toevoegen van verscheidene ingrediënten (waarvan Tijger, welke de dupe was, overigens niets liet merken, hetgeen het voor Beer, Aap en Olifant alleen maar grappiger maakte, omdat we wisten dat hij niets liet merken opdat het voor ons niet meer grappig zou zijn), ving het ontbijt aan. Inmiddels waren Wolf, Tijger en Panter ('t laatst natuurlijk) ook opgestaan. We besloten over te gaan tot het uitpluizen van de foto's. Dit viel niet mee, want foto's zijn niet zo pluizig, maar uiteindelijk ontdekten wij dat we moesten beginnen bij Woerden CS.

Na een lange weg belandden we bij een oude vervallen boerderij aan de Kromwijkerdijk (welke best leuk zou zijn voor een Scoutinggroep of zo).

En in een van de schuren troffen we een koffertje aan dat we op de foto's ook al hadden gezien.

Hierin zaten verschrikkelijk geheimzinnige plannen voor een aanslag op de Amerikaanse ambassadeur in Nederland.

Dit verschrikkelijk gemene plan belden we meteen door naar een nummer dat de geheim agent ons gegeven had. Inmiddels waren we echter al een uur uitgelopen, hetgeen zelfs Sonja Barend met haar lange ervaring nog steeds gebeurt bij een live-programma.

Na het ontroerende afscheid van de welpen,
besloot de leiding te gaan eten en toen
gingen ze een beetje schoonmaken, daarna
besloten de meesten naar huis te gaan en zo
komen we aan het einde van alweer een leuk
verhaal van de Zaterdagmiddag-horde.
Eindes zijn natuurlijk altijd verdrietig,
maar huil niet te veel. Alles is immers
relatief.

Frankenstein '94

Namens de literaire
redactie van de
Zaterdagmiddaghorde
Meneer Olifant
(of gewoon Majesteit)

* * * * *

PATRICKO

